

Ζούμε με τη πίστη

Εδάφιο κλειδί: «Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι.»
- Ρωμαίους 1:16

Επιλεγμένα εδάφια: Ρωμαίους 1: 8-17

Στην επιστολή του Παύλου προς τους αδελφούς της Ρώμης αναφέρθηκε σε μια προηγούμενη υπόσχεση που είχε γίνει στον Αβραάμ όταν ο Θεός έδειξε ότι μέσω αυτού και του «Σπέρματός» του όλα τα έθνη της γης θα ευλογηθούν. (Γεν. 22:18· Ρωμ. 4: 1-22) Επιπλέον, αυτό επιβεβαιώθηκε όχι μόνο από τον θυσιαστικό θάνατο του Ιησού, αλλά και από την ανάστασή του από τους νεκρούς, έχοντας τότε λάβει θεϊκή δύναμη και εξουσία για να γίνει το όργανο από τον οποίο θα αρχίσει το αιώνιο σχέδιο σωτηρίας του Θεού για την ανθρωπότητα.

Όλοι οι απόστολοι έπρεπε να είναι μάρτυρες ότι ο Δάσκαλος αναστήθηκε από τον τάφο μετά τη σταύρωσή του. Ως αποτέλεσμα της συνάντησής του με τον αναστημένο Χριστό στο δρόμο προς τη Δαμασκό, ο Παύλος εξουσιοδοτήθηκε επίσης να μαρτυρήσει για αυτό το θαυματουργό γεγονός και για την ένδοξη σημασία του. - Γαλ. 3:8· Α' Κορ. 15: 9· Ρωμ 1: 1-5

«6 ανάμεσα στα οποία είστε και εσείς, προσκαλεσμένοι τού Ιησού Χριστού· 7 προς όλους

όσους είναι στη Ρώμη, αγαπητούς τού Θεού, προσκαλεσμένους αγίους, χάρη να είναι σε σας και ειρήνη από τον Θεό τον Πατέρα μας, και τον Κύριο Ιησού Χριστό. 8 Πρώτα μεν ευχαριστώ τον Θεό μου διαμέσου τού Ιησού Χριστού για όλους σας, για τον λόγο ότι η πίστη σας εξαγγέλλεται σε όλο τον κόσμο· 9 επειδή, ο Θεός μου είναι μάρτυρας, τον οποίο λατρεύω με το πνεύμα μου στο ευαγγέλιο του Υιού του, ότι αδιάκοπα σας θυμάμαι καθώς πάντοτε δέομαι στις προσευχές μου.» - Ρωμ. 1: 6-9

Μετά τους χαιρετισμούς του στους αδελφούς στη Ρώμη, δείχνοντας την εκτίμησή του για το παράδειγμα της πίστης τους, ο Παύλος τους ενημερώνει για τις ένθερμες προσευχές του για λογαριασμό τους. Εκφράζει επίσης την επιθυμία του να επισκεφθεί με σκοπό να μεταδώσει κάποια πνευματικά χαρίσματα που θα τους επέτρεπαν να γίνουν ακόμη πιο αποτελεσματικοί υπηρέτες στη διακονία. - εδάφ. 10-15

Στο εδάφιο-κλειδί μας, ο Παύλος κάνει δύο σημαντικά σημεία. Πρώτον, τονίζει ότι η πίστη στη δύναμη του Ευαγγελίου είναι ο τρόπος με τον οποίο λαμβάνουμε τη σωτηρία, σε αντίθεση με τα έργα γενικά ή αυτά του Μωσαϊκού Νόμου. Επιπλέον, ο Απόστολος Παύλος επισημαίνει ότι αυτή η προσφορά έγινε πρώτα στους Εβραίους, παρόλο που στο σύνολόν τους, είχαν δυσκολία να κατανοήσουν την έννοια ότι η δικαίωση επιτυγχάνεται μέσω της πίστεως και της αποδοχής της λυτρωτικής θυσίας του Σωτήρος ημών.

Στα εδάφια 19-23 του μαθήματός μας, ο Παύλος συνεχίζει επισημαίνοντας ότι, γενικά, η ανθρωπότητα εξακολουθεί να βρίσκεται υπό θεϊκή καταδίκη και, προς το παρόν, δεν είναι σε σχέση με τον

Θεό σχετικά με τη Διαθήκη του με τους ανθρώπους. Οι περισσότεροι δεν αναγνωρίζουν σωστά την κατάσταση της αδικίας τους και δεν τιμούν τον Δημιουργό ούτε εκτιμούν τα χαρακτηριστικά του. Πολλοί, στην πραγματικότητα, εμπλέκονται σε ατελείωτες εικασίες και λατρεύουν ανοήτως πλάσματα όπως πουλιά, θηρία και ερπετοειδή πράγματα όπως φίδια.

Μέλη της Πρώτης Εκκλησίας και άλλοι αφιερωμένοι, γεγεννημένοι Πνεύματι Αγίω, εν Χριστώ Ιησού, πιστοί, έκτοτε, εξεδήλωσαν πίστη στη διδασκαλία της Βίβλου ότι το κακόν δεν θα συνεχιστεί για πάντα. Αυτοί έχουν εμπνευστεί από τις πολύτιμες υποσχέσεις της Αγίας Γραφής που δείχνουν μια εποχή όπου η δικαιοσύνη θα επικρατήσει κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Θεού και όλα τα κακά θα καταστραφούν. (Πράξεις 3: 20-26) Πόσο ευγνώμων θα είναι η ανθρωπότητα όταν θα μάθουν να εκτιμούν τη σοφία, τη δικαιοσύνη, την αγάπη και τη δύναμη του λίαν ευγενικού και καλοπροαίρετου Επουράνιου Πατέρα μας.